

EGYETEMI SPORTLÖVŐ VILÁGBAJNOKSÁG, MALAYSIA 2018.

Reggel kiélvezve a felkelő nap sugarait, kicsit álmos szemekkel tapogattuk a lift gombjait, hogy lejussunk reggelizni. Az étteremben ma is ugyanaz a kiszolgálás várt bennünket, melyet minden délben és este megszoktunk. Szinte zavarba ejtő a választék, de aztán gyorsan túljutunk a válogatáson, hiszen versenynap van, nem akármit lehet, ihat a sportoló. Csak szolidan a finomságokkal.

A mellénk „szegődött” segítőnk óramű pontossággal, mínusz tíz perc eltéréssel, gondoskodik rólunk, mert mindenről interneten tájékoztat bennünket 10 perccel korábban. Persze az más kérdés, hogy azt mi, mikor kapjuk meg, mert wifi jel nincs mindig mindenhol. Mókás esténként a szobáinkban olvasni, hogy az aznapi reggeli indulásról, találkozóról, edzésről le ne maradjunk!

Déltájban már érezzük, hogy hatalmas a forróság a lőtéren, nem kívánunk ebédet enni sem, viszont palackos vizet meg szinte kötelező fogyasztani.

A fegyverraktárnál már Verát ismerősként, széles mosollyal köszöntik a raktárosok, tudják pontosan, hogy melyik táskában rejtőznek fegyverei, szinte előre odaadják. Úgy látszik, nagyon szimpatikus nekik.

Próbálunk behúzódni a nap szikkasztó sugarai elől az árnyékba, de ott meg az elviselhetetlen pára talál meg bennünket, Végül, úgy döntünk, irány a szigetelt fémlemezről készült 25 méteres pisztolylőtér.

Itt is az árnyék, a pára valamint a ventilátorok halk morajlásával szembesülünk. Na, mindegy, itt most mindenkinek ezt kell kibírnia, tehát egyenlőek a versenyfeltételek.

A páratartalom kijelzője alattomosan kúszik fölfele. Vera hosszadalmasan bemelegít és az adott jelre elfoglalhatja a löállását. Gyanúsán tekintgetünk az ég irányába, mert a szikrázó napsütést felváltja a tornyosodó sötét felhők sora. Leadja próbálövéseit, majd az első 10 lövés után a zsűri kényszerpihenőt rendel el. Lekapcsolják még az elektromos berendezéseket is, mert megint megérkezett a délutáni viharos monszuneső. Külföldiek részéről hamar előkerül a fényképezőgép, vagy a telefon, hogy „lőjenek” egy fotót, megörökítsék a

számukra szokatlan felhőszakadást. Aztán közel másfélórás várakozást követően elindulhat a verseny.

Pár szót a versenyről, mert sokszor kérdezik, hogy „na milyen volt ? Kinek az ejtőernyőzés, autóversenyzés, estleg valamilyen extrém sport üzése vagy csak a focimérkőzésen való szurkolás teszi boldogabbá napjait. Jómagam a versenyzőm munkáját látva a lőállásban, élem át az igazi izgalmakat. Vera tegnap már felejthetlenné tette a napot, hiszen akkorát lőtt, melyet versenyen magyar versenyző még soha.

A mai napon aztán sportpisztoly 30+30 lövéses versenyszám 30 precíz lövésére került sor. 10 lövésenként értékelték teljesítményét. 96 körrel kezdett, aztán egy 98-os sorozat és utoljára még egy 98 körös kiváló sorozat következett. Na, ez már döfi! Nézem a hivatalos eredményjegyzéket és a lista legelején áll 292 körrel!

Persze ezt nem árulom el Verának, mert a versenynek még nincs vége. Jó sportolóhoz mérten tudja is, hogy ne kíváncsiskodjék, a versenyének legvégén elég tudnia, hogy a teljesítménye melyik helyre volt elég. Úgy teszek, mintha semmi sem történt volna, folytatjuk a napi rutint és igyekszünk kipihegni magunkat az utolsó napra, a verseny folytatására.

Üdvözlettel:

Keczeli Zoltán edző